

Fricz Tamás - A „szeretett” Európai Bizottság

2014 február 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Wiedermann Helgának, Matolcsy György volt kabinetf?nökének nemsokára megjelen? könyvéb?l (melynek lényegét a Magyar Nemzet pénteki száma foglalta össze) fekete-fehéren kiderül, hogy az Orbán-kormány hatalomra kerülése után az Európai Bizottság, élén Olli Rehn (ejtsd: Oli Rém) pénzügyi biztossal, hazánkat lehetetlen helyzetbe kívánta hozni.

Ezt tette velünk a „szeretett” Európai Unió. Lehet, hogy Zoránnak van igaza: a szerelemnek múlnia kell? S ha múlik, akkor fájnia kell?

A készül? könyvb?l megtudhatjuk, hogy az elmúlt négy évben az Európai Bizottság nemhogy segítette volna az országot, hanem ellenkez?leg, szinte mindent megtett azért, hogy akadályokat gördítsen az Orbán-kormány válságkezel? törekvései elé. Céljuk nem volt más, mint hogy ráer?ltessék a kabinetre az EU és az IMF régóta ismert, neoliberális mantrákra, szigorú lakossági megszorításokra épül? programját.

A második Orbán-kormány azonban nem engedett; ragaszkodott a kés?bbiekben unortodoxnak elnevezett gazdaságpolitikai koncepciójához, melyben kulcsszerepet játszott a bankokra és multi-cégekre kivetett különadó. Emellett pedig Matolcsy ahhoz ragaszkodott, hogy az IMF-fel kapcsolatos szerz?désünket a hitelek kifizetése után lezárhassuk.

Nos, ez kihúzta a gyufát: az EB, Olli Rehnnel az élen, pénzügyi támadást intézett hazánk ellen. Persze máris hallom, hogy e helyütt rögtön felsikoltanak a balliberális elemz?k: dehogy az ország, hanem kifejezetten az Orbán-kormány ellen léptek fel! Ám, ha jobban belegondolnának, beismerhetnék: formálisan természetesen az Orbán-kormányt támadták meg – mint jó barátok –, de a támadás, amennyiben „sikeres”, végs? soron államcs?döt eredményezett volna, s ez, végeredményében, vajon nem az ország összes állampolgára elleni merényletként értékelhet?? Vagy talán ahol esztergálnak, ott hullik a forgács?

A volt kabinetf?nök leírása szerint arról értesültek, hogy valamikor 2011 tavaszán egy New York-i étteremben hat nemzetközi bank vezet?i elhatározták, hogy támadást indítanak a magyar kormány ellen, azzal a céllal, hogy Orbán Viktort eltávolítsák a hatalomból.

Balliberális retteg?k máris kétségbeesetten kiabálják: összeesküvés-elmélet! Összeesküvés-elmélet! Juj-juj! No de ki beszél itt összeesküvés-elméletr?l? Hiszen csupán egy vidám, baráti beszélgetés zajlott le New Yorkban

bankigazgatók és -tulajdonosok között, s a beszélgetés közben szóba került Magyarország, Orbán Viktor, s tárgyaltak a kormány lehetséges szép jöv?jér?l is. Így már political correct, balliberális barátaim? Így már az?

A recept ismer?s: a nemzetközi pénzügyi körök 2011-ben már elérték, hogy embereik, Mario Monti, illetve Lukász Papadímosz legyen Olaszország, illetve Görögország miniszterelnöke, s végrehajtsák az IMF, a Világbank és az Európai Bank megszorításokra épül? „válságkezelését”.

S tették mindezt a nemzetállami demokrácia megkerülésével, a választók akaratának figyelmen kívül hagyásával. Dics?ségére a „fejlett” „demokráciáknak”. Mindez azonban valójában nem más, mint a globális pénzügyi és gazdasági uralom behatolása az államba, mely a nemzeti szuverenitás letéteményese. Légy üdvözölve, szép új, XXI. századi világ, légy üdvözölve Világkormány, Új Világrend!

A könyv további részleteibe nem mennék bele, pusztán megjegyzem: láss csodát, az Orbán-kormány a „szent ravaszság” (Jézus mondá: legyetek ravaszok, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok) változatos eszközeivel kivédte a nemzetközi körök, s élükön a „jó barát”, az Európai Bizottság támadásait. (S ebben a „csodában”, ne feledjük, a Békemenet is óriási szerepet játszott!) Ezt, a nemzeti szuverenitást megvéd?, történelmileg kiemelked? teljesítményt a 2014-es választás igazolhatja vissza véglegesen.

Mindezt azért jó megismernie és megtudnia az ország közvéleményének, hogy végre befejezhessük a semmit nem ér?, hazug „politikailag korrekt” beszédet az Európai Unióval kapcsolatban is.

Feln?tt nemzetté ugyanis akkor válunk, ha képesek vagyunk nyíltan, tárgyilagosan, bátran beszélni arról, hogy valójában mi is az Európai Unió, s nem ijedünk meg akkor, ha a legélesebb kritikával kell illetnünk szövetségeseinket, ha rászolgált arra. Persze nem kell fekete-fehér képet festenünk; sem imádnunk, sem gy?lölnünk nem kell az EU-t. Tudjuk az el?nyeit e nagy bürokratikus szervezetnek, s látjuk már azt is, mi az, ami elviselhetetlen benne. Így kell mérlegelnünk és véleményt formálnunk.

Elviselhetetlen például, hogy a napokban hiába ellenezte az uniós államok szakminisztereinek dönt? többsége (28-ból 19-en) a Pioneer 1507-es gémmódosított (GMO) kukorica engedélyezési kérelmének megadását, a nyilvánvaló szavazati többség ellenére az Európai Bizottság bevallottan arra készül, hogy engedélyezze az EU-n belüli forgalmazást – az Egyesült Államok, illetve cégeik, a Monsanto és persze leginkább a Pioneer nagy örömére.

Gy?ri Enik? államtitkár kijelentette: ami itt történt, az nem más, mint a nemzeti szuverenitás és a szubszidiaritás sutba dobása. S hozzátette, akár a feje tetejére is állhat az EB, Magyarország akkor sem engedi be a GMO-termékeket.

Hajrá, Gy?ri Enik?!

mno.hu - Fricz Tamás

Ajánló